

שמורה

קהילת העובדות החרדיות

משפחה

גדולה

מהחיים

משפחה גדולה מהחיים

מתוך "חלקנו בתורתך"

לפרשת ויחי

כמו תמיד, גם הפעם,
זכיתי (והפעם בזכות
אותה 'צעירה חושבת'
שכבר תקראו עליה):
ושוב אני מרגישה
איך שמילות הפרשה
נשלחות אלי מבורא
העולם, ומדברות לי
את הדיבור שהכי
מתאים לי לשמוע.
בדיוק ביום הזה...

"המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ" (בראשית מ"ח, ט"ז)

אז נכון שתמיד הברכה הזאת מרגשת, וזה אחד השירים שתמיד היה לי הכי טוב על הלב לסיים איתם את ה'סשן' שלי עם הילדים בלילה, אבל עכשיו, כשפתחתי את החומש לבדוק מה ה' מדבר אלי השבוע, גיליתי הארה חדשה ומרחיבת לב.

ומדוע זה מתאים לי בדיוק השבוע?

משום שמייל שקיבלנו במוקד היעוץ מ'צעירה חושבת' חמודה, גרם לי לנסות לעבד במילים דברים שאמנם קיימים לנו עמוק בהרגשה, אבל כנראה שהגיע הזמן לתת להם ביטוי גם בכלי המחשבה.

זה המייל שקיבלנו בשמורה (כמובן ברשות ובטשטוש פרטים מזהים)

שלום,

כבר כמה זמן שהשאלה מנקרת בי. חשבתי ממי אני יכולה לבקש מענה שיניח את הדעת ויתיישב על הלב. מצאתי את השמורה...בטוחה שלא טעיתי!...

אני בחורה בת 19 שחושבת המוּווּוּוּוּוּ!

על החיים ומה שמעבר.

אני חמישית במשכחה ברוכת ילדים בלע"ר. (13. ומלא קטנטנים...) רק תחשבי כמה בלאגן זה כשחצי מהילדים

במשפחה מתחת לגיל 10... ושלושה מ3 ומטה... נו. אני לא צריכה לספר... אצל כולן זה כך... פחות או יותר. בתור בת/אחות/בחורה... זה ממש ממש קשה לי!

כי מה, לא היה הרבה יותר קל אילו היינו 5... ?

אני מרגישה 'כופרת' ח"ו... אבל- למה שאני ארצה 13 אם יותר קל 5... ?

למה לי לרצות הרבה ילדים? זה קשה לתמרן כך בכל החזיתות... לתת לכל אחד מה שהוא צריך. וגם לדאוג שיהיה בית מסודר והכל...

מה, לא יותר פשוט כחות?...

אני לא מתיימרת לנהל את העולם ח"ו אבל אולי... אני לא צריכה 'לרצות' הרבה...? (או שאחרי החתונה זה נהיה קל...?)

אני כותבת בכאב אמיתי!

אולי אני מוזרה קצת... אני מרגישה שזה נושא ש- 'לא מדברים עליו'... אבל אם יש לך מענה בשבילי, משהו שיסדר לי את ההשקפה וקצת יאיר את העיניים... אני מאוד אשמח!

תודה על הכל וש'כויח גדול!

אני...

והנה, כמה מתאים לעצור רגע ולהרגיש את: **"וידגו לרוב"**.

זאת הברכה שמברך יעקב אבינו את נכדיו, חביביו.

עכשיו זה כבר הרבה יותר מציווי של "פרו ורבו", זאת ברכה!

ודווקא בתקופה זו, שהעולם כל כך מטושטש ולא ברור,

כשעומדים אנשים ומתקנים את המושג "ברוכת ילדים" ל"מרובת ילדים",

הגיע זמן שנזכיר לעצמנו את הברכה הגדולה הטמונה במילים '**וידגו לרוב**'.

///אנחנו יוצאות החוצה ופוגשות המון הבדלים ביננו לבינם,

הבדלים כאלו שהמכלול שלהם מגדיר בסופו של דבר "מיהו חרדי"

אבל אין ספק שזהו אחד המאפיינים הגדולים שלנו - ב"ה משפחות גדולות.

מה עומד מאחורי זה?

כולם רוצים ילדים.

אבל אפשר להגדיר שלוש רמות כאלו של רצון.

יש את האינסטינקט הטבעי - שהקב"ה טבע בעולם והוא קיים אצל כולם, גם לבהמות יש בטבע את הצורך להתרבות.

אבל יש דרגה **גבוהה יותר** - רצון טבעי וצורך נפשי בילדים. כך טבע ה' בעולם, שבני אנוש

חיים 'למשפחותם'. אמנם בעולם הרקוב של ימינו, התערער המושג הזה של 'משפחה', אבל זהו טבע **אנושי**. ובסופו של דבר ילדים זה ברכה, הם עונים על צרכים נפשיים ברורים, וביננו - הם גם פרקטיים:

תראו לי זוג תל-אביבי אחד, אפילו זה שכל ימיו היו מוקדשים לקריירה ולכסף, הרוצה לסיים את חייו בדיוור מוגן אקסלוסיבי על שפת הים - ומוכן לקבל את זה שהילדים שלו לא יהיו לצידו.

בואו נודה על האמת, גם לנו יש הרבה ערך מוסף מהילדים אשר חנן אותנו ה'...

החל מלשלוח אותם למכולת כשאת ממש רוצה קפה ונגמר החלב עבור לעובדה שזה סתם 'מצטלם' טוב יותר וכלה בסיפוק הנפשי שהם נותנים לנו. כמה שהורים אוהבים לחשוב תמיד על כל מה שהם עושים עבור הילדים... יש הרבה דברים שהילדים עושים עבורינו....

טוב, זה ברור, וזה טבעי **וזה גם נכון!** הילדים נצטוו לכבד אותנו - והכבוד שלהם עושה לנו הרבה טוב:

אבל אם נהיה כנים עם עצמנו, בשביל הסיפוק האנושי הזה, מספיק שניים שלושה ילדים.

ככה למצוא בגרף את נקודת השיא של עלות מול תועלת...

כי לפעמים תכל'ס, זה כחות נח.

לדוגמא: לא יודעת מי המציא את השם 'רכב משפחתי' על זוג + שלושה... אבל להורים המבינים שממחר הרכב המשפחתי כבר לא יהיה רלוונטי... צצות להם שאלות: רגע, אנחנו בטוח רוצים את הילד הרביעי? או השישי?...

אתן מבינות לבד שהרכב זו רק דוגמה קטנה, והשאלות קיימות במיליון צמתים שונים במהלך החיים. קיימות למי שמנסה לבחון את השאלה המהותית הזאת במשקפיים של "**מה התועלת שאני יכול להפיק מהילדים**"...

ועכשיו מגיע הבשורה הגדולה של הברכה המיוחדת של יעקב אבינו:

הדרגה הגבוהה יותר מהדרגה ה'אנושית' בה התברכו כל בני האדם:

האבות הקדושים גילו לנו יסוד מופלא בכל מהלך החיים שלנו.

הם גילו לנו את ה' יתברך...

הם האירו את עינינו להבין שהעולם הזה הרוחש סביבנו ונגלה לעינינו, הוא רובד אחד מתוך מציאות אדירה ועמוקה.

זה קשה להרגיש את זה בעולם המטורף שאנו חיות בו
אז הנה קטע משיב נפש שהמציא לי ה' יתברך,
מספרו של הרב הירש זצ"ל
כנראה בדיוק בשביל לענות לצעירות הזאת
שחושבת הרבה על החיים...
וידגו לרוב בקרב הארץ: בתחומם הנבדל,
במעמקים שעין אדם אינה שולטת בהם, חיים
הדגים את חייהם השקטים. בני אדם העומדים
על שפת המים אינם מודעים, ואין להם מושג
כלל מהחיים חסרי הדאגה, הנמרצים ומלאי
החיות, המתקיימים למטה בשפע רב, מדור
לדור. כך גם ינהלו בני משפחת יעקב את
חייהם העצמאיים, השקטים והמספקים. הם
יחיו "בקרב הארץ" בתחומם הנבדל, שאין
לעולם שמסביבם אפשרות כניסה אליו, ושואין
לו מושג על המתרחש בתוכו. הם יחיו כדגים
במים בקרב האנושות על הארץ: "וכנוני ימא
יסגון בגו בני אנשא על ארעא (תרגום אונקלוס)
לקרוא שוב ושוב, ולהתענג על המילים,
ועל המשמעות...

מאחלת לכולנו שנזכה לתואר הנשגב של
"וינוחו בם ישראל מקדשי שמך..."
שבת שלום, לאה

של החיים - לקרוא בשם ה' ולכבודו, כל אחת בכלים ובמידה ובכוחות ובאפשרויות שמזמן ה' לה ולתפקידה האישי בחיים.

יעקב אבינו מברך את נכדיו שיזכו.
שיזכו לחיות מתוך הכרה, הבנה והרגשה של
חיים למען משהו גדול הרבה יותר מאשר
המציאות הפיזית הפשטנית.
זאת ברכה לא רק לעוד ילדים,
אלא למהות חיים הרבה יותר עשירה ומלאה
סיפוק...
כי עבור חיים למען המטרה הגדולה - מתאימה
אכן הברכה של 'וידגו לרוב'.

כשאשה חושבת על **עצמה**, היא מוגבלת.
היא מוגבלת גם במספר הילדים שהיא צריכה
ש'יעמדו לרשותה':

בסין ובברית המועצות די לה באחד, בארצות
הברית בשניים ובמדינת תל אביב בשלושה...
אבל אישה שחיה בספירה מרוממת של חיים
במחשבה על ה' יתברך, הגבול שלה הוא
הרבה יותר גבוה, השמים הם הגבול במובן
הכי פשוט של המילה... הוא מתרחב עד לכדי
הגבולות שה' הטוב מייעד לה ונותן לה כלים
עבורם.

הם הוסיפו לנו לחיינו מימד מופלא שמזניק
אותנו ומעביר אותנו להיות 'בליגה' אחרת.

אנחנו לא חיים בשביל לחיות,
אנחנו חלק ממהו ענק - יש לנו משימת על:
להגדיל את שם ה' בעולם.

אנחנו כל כך נולדנו לתוך זה, או חיות את
זה תקופה ארוכה כל כך, שאנחנו לפעמים
שוכחות עד כמה זה מרגש... כמו שכל בר דעת
מבין שחתולה שהמליטה היא הרבה פחות
מאושרת מאשר אם החובקת תינוק קטן, כך
הפער, והרבה יותר, בין אישה רגילה לבין בת
ישראל כשרה הזוכה לעוד תינוק יהודי כשר
וטהור.

"כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו" (ישעיהו מ"ג ז')

ואין מצב בעולם שהדבר הזה קורה, בלעדינו...
האמהות היהודיות.

זאת הבשורה,

**יש בכוחה לרגש כל אחת מאיתנו בכל
סטטוס שהוא, נשואה או טרם. אמא או עדיין
לא, בעלת משפחה גדולה או מצומצמת**

**כולנו באותה בשורה של "בנים אתם לה'
אלוקיכם" לוקחות חלק בעשייה הכי גדולה**

שולח לכולנו באופן מדויק מאד כל דבר וכל פיסת מידע - יש לה תפקיד משלה ואם ה' רצה שאקרא בדיוק את זה ברגעים האלו - אז זה חלק ממה שנגזר עלי...

ועוד משהו:

ואם אני מרגישה שיש נושא שלא מתאים לי לקרוא -

כשוט אני מדפדפת הלאה... לא חייבת לקרוא הכל:

אני כותבת את זה עכשיו בנוגע לילדים - למי שעדיין אין לה

זה נכון גם לפרנסה - למי שאין לה כל צרכה

לשלוש בית - למי שפחות מצליח לה...

ולכל נושא בחיים

הכלל תמיד-

לעשות רק מה שמחזק!

לא מחזק? לעבור הלאה...

מאחלת שתמיד נצכה לחזק, להתחזק

ולחיות חזקים

וקרובים קרובים לה' הטוב...

לאה

בשולי הדברים:

את הדברים הללו קראתי במגזין בדיוק בסיום ה'שבעה' של אפרים יקירי.

זה כאב... כאב מאד...

וחשבתי לעצמי מה ה' יתברך אומר לי בתזמון המדויק הזה?

וחשבתי שכן... לפעמים כשכותבים לציבור הרחב מחזקים את האחת ואבל יש כאלו שהדברים פחות מתאימים להם הנה, לאה ראם כתבה משהו שממש היה לי כואב לקרוא:

זה הזכיר לי משפחה גדולה ושמחה. בתוך האבלות והחלל...

והבנתי את זה עמוק יותר:

שכל אחת נפגשת עם הדברים ברגע שלה,

ובמצב רוח ייחודי,

ובחוסן רגשי מסוים...

אז מה? לא לכתוב?

אי אפשר.

מה כן?

זה מה שאמרתי לעצמי בתור קוראת כואבת:

גם אם הכותבות מוגבלות ולא יכולות לכוון באמת לכל אחת ואחת

הקב"ה, הבורא הרחמן והאהוב הוא

י. הנשים הושבים שניי שלא ילדו בנים מרובים מקילים מעליהם עול החיים והוא טעות גדול כי באמת כמעט אין חילוק במורח ויגיעה למפל בשנים שלשה ילדים למפל עם ששה שבעה ילדים כי בין כך ובין כך תהי' עמוסה עול עבודה רוב היום ותנוח שעות המוכרחות למנוחה כן הוא המציאות להסתכל היטב בסדר החיים של משפחות מרובות ושל משפחות מועטות.

גם במשפחה מרובות ילדים הנה הגדולים והגדולות משתתפות לאט לאט במיפול הבית וביחוד במיפול הקטנים, ואלו במשפחה קטנה בערך, הילדים והילדות מתגדלים מפותקים ואינם משתתפים בעול מורח הבית ועזרה לאמא והתוצאות מזה דלכשיגדלו סובלים מאוד מזה שלא נתרגלו לשאת בעול ובאחריות, ודורשים כל ימיהם היום קלים כהרגלם אשר לא ישיגה ונצביהם מתוחים תמיד והשלו' בית הרוס אצלם כן הוא המציאות כאשר יראה בחוש מתוך הנסיון.

יא. והנה באמת כל מנת היסורים והסבל וכן כל מנת עונג החיים הכל נגזר על האדם מן השמים בראש השנה ויוה"כ, ואין שום אפשרות להשתמט מהם ולשנותם, ואם האדם ישתמט מאיזו עול המביאו לידי סבל, יצטח תחתיו סבל אחר ומנת סבלו וכן מנת עונגו הנגזר לו לא יגרע ולא יוסיף אפי' משהו.

והרכבה שלוחים למקום ביה לנכות מה שנגזר, כמה מאות מיני מחלות וכאבים ר"ל, דקדוקי עניות ר"ל, כוונות סבית ומחוק, הפרעות שלח בית, קטנות ומריבות עם שכנים או שותפין וכיו"ב, לחץ בעלי חובות, קנאה שנאה, דכאון לפעמים עיי סבה ולפעמים בלא שום סבה, אבדות החן, שעמום, תשוקות נוראות דוקא למה שאי אפשר להשיג בשום אופן, וכחנה וכחנה סבל ועניי לאלפים, ה' ישמרנו, ושום תחבולת שבעולם לא יועילו לגרוע או להוסיף מנת הסבל שנגזר לו מן השמים, ואם יקל לעצמו עול החיים במניעת הריון וגידול בנים, ה' יודע איזו עול וסבל אחר יבא תמורתו מיד או לאחר זמן מה, הכלל אין לאדם לעשות שום תחבולות נגד סדר החיים הטבעי שיסד הקב"ה בעולמו.

ולפעמים כשאני טרודה מהקטן שהעלה חום, או אח שלו שעושה בעיות לגננת, אומרת לי אחת הנשמות הטובות -אוי רק שלא תתרוצצי עוד חצי שנה עם עוד אחד...

וכבר חשבנו פעם אולי לעזוב את העבודה. פחדתי על הנפש שלי שכל היום שומעת על משפחות קטנות ומעמד האשה... שאלנו רב והוא ענה לנו שנסיונות יש בכל פינה, ובסך הכל זו עבודה מוגנת, וכעת תפקידנו לחזק את עצמנו מבפנים! ללמוד משהו כל ערב ולזכור מהם הערכים האמיתיים שלנו ולמה אנחנו עובדים....

הארכת...

רק רציתי להגיד תודה!! המילים שלך חיזקו אותי ונתנו לי כח בנקודת זמן הכרחית בשבילי!!!! תזכי למצוות!!! הערכת אמת!

במקרה שאלים אותי בלי הפסקה למה אני רוצה משפחה גדולה...

תודה גדולה שהעלית את הנושא הזה, גם אני מוצאת את עצמי חושבת על זה בעל כורחי.... בעבודה שואלים אותי בלי הפסקה למה אני רוצה משפחה גדולה. ואני בהחלט מעוניינת

אבל השבוע זה בא לי בדיוק בשניה שהייתי זקוקה לזה!! אני עובדת בסביבת עבודה חרדית, רק נשים, בעיר חרדית אצל מעסיק הכי חרדי שיש....

ואצלינו בעבודה----- לא אוהבים ילדים!!!!!! סליחה, אוהבים אבל קצת..... במינון מאד מסוים!!

לא אכליל את כולן, יש כאן אמהות למשפחות ברוכות ומבורכות אבל מבוגרות יותר, וכעת הן מחתנות כך שהן לא בפרשה.... ואני אישה צעירה, אמא 27 מתפללת לעוד הרבה.... מרגישה בוז, חוסר הערכה, זלזול...

תמיד מגיעים לזה בסוף. על כל סיפור, התמודדות או קושי שמישהו עובר- שהשורש זה מספר הילדים וחוסר הכניות של האמא... (וכאן מגיעה "יופי הנפש") מסכנים הילדים...

ואני מבית הכי שורשי שיש, יש לי בעל הודו לה' אברך יקר שעמל כל היום למלא את רצון ה' וזהו. פלוס מינוס מה שמעניין אותי- זה הבית שאנחנו רוצים לגדל. ולפעמים אני מרגישה שזה מטפח לי בראש בסוף..... שאולי יש בזה משהו ואני אכן לא סמרטוט, צריכה לדאוג לעצמי.. להיות ריאלית ומחוברת לכוחות של ימינו (מעט מדברי חברותי החרדיות מהעבודה..)

"אמרו חז"ל במדרש רבה (מקץ צ"ב): "אמר רבי אליעזר אין לך אדם בלא ייסורין, אשריו לאדם שהייסורין באים עליו מן התורה" כלומר: מידת הייסורים נגזרת משמים על כל אחד, וא"א להינצל מזה, ולפיכך אשריו של מי שהייסורים באים עליו ע"י עסק התורה והמצוות, שאז כל הייסורים המה לזכות עצום ונורא, שסובל בעד כבודו של הקב"ה והתורה הקדושה. ואילו מזניח ח"ו עבודת הקדש- אזי הייסורים לא יעברו ולא יפחתו, ואז המה רק צרות צרורות ללא תועלת..." (קריינא דאיגרתא)

תאובות השאורות:

פחדתי על הנפש שלי שכל היום שומעת על משפחות קטנות ומעמד האשה...

לאה,

באת לי בדיוק ברגע!!!!

הרגשתי הארה שמימית אמיתי כשקראתי את הביאור והפירוש המיוחד שנשלח ביום חמישי. אני מתענגת על כ. שבוע שאת כותבת כל שבוע, במילים חמות, מלב אל לב, תמיד נוגע, חשוב, עדכני.. ועם מקור חזק!

לכל אדם ה' סידר מסלול חיים מדויק! ה' יתברך יתן לך כוחות מיוחדים לגדל בית בקצב שיתאים לך ורק לך

שלום לך בחורה יקרה!

כאמא 87 ילדים בלע"ר ילדים השאלות והקשיים שלך - כבודם במקומם מונח. מותר להרגיש קושי, ומותר לתהות ולשאול שאלות וחשוב להוציא מועקות שבלב וטוב שכך עשית.

אוכל מנסיון להגיד שבאמת קשה לפעמים שיש הרבה בלאגן בבית, שאין פינה שקטה, שרצים אחרי עצמינו בסיבובים עד שגומרים לסדר פינה אחת השניה כבר בלאגן שוב וכו'... יכולת לחשוב שלכאורה בית עם 5 היה טוב לך יותר... נכון? אז בשבילך לא! לכל אדם ה' סידר מסלול חיים מדויק!

לי ה' סידר ניסיון לא פשוט עם נער מתמודד על כל המשתמע מכך. אין לי טענות חלילה כלפי שמיא, הקב"ה יודע בדיוק מה מתאים לי ולמשפחתי.

להרגיש מסכנה זאת בחירה, כמו גם להיות שמחה בחלקך. במצב שבו את נמצאת את בהחלט יכולה לחפש מישהי שתעזור

לחכות לבעל ולדאוג לצאצאים. כלומר - לתת למשפחה. אם למישהי אין כוח, שתפחית בשעות עבודה, וה' כבר ישלח את הפרנסה, כי מי ששולח את הילדים שולח להם כל צרכיהם. שידברו על זה בסמינרים, עוד לפני הנושא של לאפשר לבעל ללמוד. זה קריטי שאמא תרגיש שליחות ומטרה בתפקיד. תשתדלו לתת כוח לעצמיכן ולאחרות, זה התפקיד הכי חשוב שלנו כאן!

זה באמת דורש 20 שנים ראשונות של עבודה מאוד אינטנסיבית, התקופה בה הילדים קטנים ממש עמוסה, אבל **זו ההשקעה שיש לה את התשואה הכי גבוהה.**

וחוץ מזה, סתם בשפת העולם הזה, אם תעשו מחקר, בטוח שלא מי שיש לה הרבה ילדים עובדת יותר קשה או סובלת יותר. פשוט שהקושי שנגזר יגיע בכל מקרה, ורק מעשים טובים ותפילה יכולים לבטל קשיים.

ובכלל, אין מה לדבר על הנחת ותענוג שיש לאמא של משפחה ברוכה ומבורכת..

במשפחה גדולה אם הקב"ה יזכה אותי בכוחות לעמוד במשימה.

בכל זאת עולות לי מחשבות מידי פעם מה רע בחמישה??... כל ילד דורש מעבר לכוחות גוף ונפש גם כסף... מי אמר שיש לי יכולת כלכלית גם לגדל משפחה כל כך גדולה?!

שמחתי מאוד על העלאת הנושא ואשמח שהוא יישאר בכותרות עוד קצת זמן... תודה על הכל!!!!

צריך לזכור מה התפקיד המרכזי שלנו!!!

לאה היקרה! תודה על כל החיזוקים. העלית נושא כואב מאוד. מתחננת שתציפי!

זו קהות חושים שחדרה מהעולם שהיינו רוצים להיות רחוקים ממנו.

גם מי שלא יכולה לעזור טכנית, תמיד יכולה לתת מילים עם כוח וכבוד, להעריך את השותפות עם הקב"ה שלה זוכים ההורים, ולא לתת ח"ו ביקורת.

נשים מתאמצות בשביל לפרנס, וזה משהו חשוב, אבל לא בסיסי, כי לא זה התפקיד שלנו. צריך לזכור מה התפקיד המרכזי שלנו -

מצוה זו מרבים מקיימי מצות בעולם, וגורמים להמשך הדורות של עובדי ה'.

אשה שמתמסרת למטרה נעלה זו גורמת נחת רוח גדולה לרבש"ע. בכך היא כביכול מראה הזדהות עם חפצו ית' להשלים את תוכניתו בבריאה, תוכנית שיקרה לו כל כך עד שלמענה המציא את כל העולם העצום והמשוכלל שלנו עם כל הכלול בו.

עוד מורים לנו חז"ל, שהמשתתפים בקיום מצוה חשובה זו מקרבים באופן ממשי את הגאולה, שכן יש נשמות רבות הצריכות לבוא לעולם לפני שהבריאה תוכל להגיע לתיקונה, ולפני שהמשיח – שאנו כל כך מצפים לו – יוכל לבוא. יש "רשימת המתנה" גדולה לזכות להיות בעולם שלנו. נשמות רבות מחכות שיתאפשר להן לרדת לעולם הזה ולפעול ולהשיג מה שאפשר רק כאן.

גם הקב"ה כביכול מחכה להזדמנות לעזור לנשמות אלו, אולם הוא השאיר את הדבר לבחירתנו. על כן יש לו נחת רוח גדולה כשיש זוג שחפץ להשתתף בתוכנית החסד שלו על ידי שהוא מוכן לארח כמה שיותר נשמות השואפות להגיע לעולם המיוחד שלנו – עולם שאפשר לגרום בו נחת רוח גדולה להשי"ת

בהצלחה רבה.

מטבע בריאתן משתוקקות נשים לזכות לילדים. אך מאווייה של האשה היהודייה שונה בזאת משאר הנשים. התשוקה שלה אינה טבעית בלבד, אלא היא נובעת ממקום מרומם יותר – מהשאיפה הקיימת בעומק נשמתה לקיים את רצון בוראה.

מטבע בריאתן משתוקקות נשים לזכות לילדים. אך מאווייה של האשה היהודייה שונה בזאת משאר הנשים. התשוקה שלה אינה טבעית בלבד, אלא היא נובעת ממקום מרומם יותר – מהשאיפה הקיימת בעומק נשמתה לקיים את רצון בוראה.

אישה המודעת לערכה הרם של המצוה ועוצמת הנחת רוח שהיא גורמת בשמים כאשר היא מביאה לעולם נשמה יהודית קדושה, תעבור את הקשיים בתחושה של סיפוק רוחני. הבאת נשמה טהורה של תינוק לעולם היא זכות נצחית עצומה.

אשה היולדת, שותפה כביכול להקב"ה במילוי תוכניתו בבריאה. בכך היא מקיימת מצוה גדולה ביותר שחז"ל כינו אותה "מצוה רבה" וכמו שמסביר ספר החינוך – שעל ידי קיום

להתמודד עם התחושות המתסכלות. אי אפשר להכחיש רגשות, אפשר וחשוב לדעת להתמודד איתן בצורה שתעזור לנו לגדול ולעבוד את ה' בשמחה.

מה שלי עוזר תמיד בחיים זה לדעת להגיד תודה לפחות 10 פעמים ביום גם על דברים הכי פשוטים, כדי להתבונן ולראות כמה ה' ברחמיו העצומים נותן לנו כל כך הרבה שפע. שום דבר לא ברור מאליו! ולהתמיד גם לבקש על דברים קטנים.

מוצאת עצמי המון מודה גם על בלאגן (זה אומר שיש ילדים ב"ה), וגם על היכולת לסדר, ואם קשה מבקשים שיהיה יותר קל!! אצל הקב"ה שום בקשה שלך היא לא שטותית, את הבת שלו והוא רוצה שיהיה לך הכי טוב.

בנוגע לעתיד את כלל לא צריכה להכריז לא לאחרים ולא לעצמך מה תרצי ומה נכון.

בעז"ה תנשאי בשמחה, תבני בית נאמן בישראל וה' יתברך יתן לך כוחות מיוחדים לגדל בית בקצב שיתאים לך ורק לך.

לכל אדם קצב משלו, צרכים משלו, וכל אדם עם הקשר שלו לבוראו עובד אותו בכלים שנתנו לו.

לא דתית. יש לה 2 ילדים. מפה לשם, שוחחנו, והיא שאלה בזהירות כמה ילדים יש לי. חמישה בלי עין הרע, עניתי לה... זוג העיניים שהיא פתחה עלי - גרמו לי לגיחוך קל... אהממ... מותר לי לשאול בת כמה את? -בת 29, עניתי בחיוך... וואוו!! מתי הספקת?.....

ואז, הפרצוף שלה מתכרכם... והיא אומרת לי... לא נעים לי... אני כל כך מרחמת עליך!!!!!! -מרחמת?!!!! עליי???? ואז פרץ ממני נאום, שלא ידעתי שקיים בתוכי. כי כן, גם אני אמא עייפה מאד שחיה במירוץ תמידי סביב בית - עבודה - ילדים וכו... ואין צורך לפרט.

"יש לך מושג כמה אני מאושרת? כמה החיים שלי טובים? כמה אני אוהבת את הילדים שלי ולכמה אושר הם גורמים לי?"

את חייבת להבין, אצלי - המשפחה זה קודם כל, אח"כ הקריירה... המשפחה שלי זה כל העולם בשבילי!"

"אבל לא קשה לך? אני עם 2 ילדים לא מתמודדת... זה כל כך הרבה טרחה..."

"את צריכה לבוא לבקר בבית שלי יום אחד אחר הצהריים כדי להבין איך זה נראה... הילדים שלי חברים כל כך טובים אחד של השני! אחר הצהריים הם לא מחפשים חברים יותר... יש

העצום בהבאת עוד ילד לעולם.

מומלץ לה להניח לנושא כרגע ולהעלות אותו בשלב הרלוונטי... מאחלת לה משפחה ברוכה והרבה נחת!

**חשוב להזכיר לעצמנו את האמת לאמיתה.
משפחה גדולה זה אושר.**

לאה,

קראתי את המאמר שלך על משפחות גדולות, ואני רוצה להוסיף נקודה חשובה ולומר לכולן, נכון שהילדים "עוזרים" לנו ונכון שיש כאן מטרה רוחנית עליונה.

אבל מה עם לב ליבו של העניין - האושר הגדול והעצום, והכיף האמיתי במשפחה גדולה!!!!!!!

אני חייבת לספר כאן על שיחה שהיתה לי אתמול, עם "חברה" מהעבודה: אני עובדת בחברה קטנה, כל השבוע במשרד קטן רק עם צוות החרדיות, ופעם בשבוע נוסעת לפגוש את שאר האנשים - במשרד הכללי.

השבוע הגיעה עובדת חדשה. אישה בת 38.

ולהשיג בו הישגים נעלים יותר מכל עולם אחר.

מובא בגמרא שהבאת נשמה לעולם אף שאין לה אפשרות לעשות בו כלום או אפילו נשמה שאינה יכולה להתקיים בעולם, היא כבר חסד עצום לנשמה שבזה היא נכללת בתוכנית הנפלאה שיעדה הוא העולם הבא.

זו היתה אחת מטענותיה של מרים לעמרם בזמן גזירת פרעה, שאף להביא תינוק לעולם לרגע אחד בלבד כבר כדאי...

**כעת היא חשה רק את ה"מחיר" של גודל
המשפחה, ללא הרווח של הנחת והאושר
העצום בהבאת עוד ילד לעולם**

בענין השאלה ששאלה הבחורה החושבת, יש הבדל מהותי ועמוק בין אחות במשפחה גדולה לבין האם.

אין לבחורה שום אפשרות לדמיין או לגבש דעה לגבי משפחתה שלה. הרגש האימהי והתשוקה שאין כמוה לעוד ילד לא נולדה בה עדיין... יגיע בעז"ה יום אחרי היותה לאם... כעת היא חשה רק את ה"מחיר" של גודל המשפחה, ללא הרווח של הנחת והאושר

יקרה השווה מיליארדים.

מי שדואגת על הפרנסה צריכה לשנן לעצמה ש"בא זה וכיכרו עימו" ורואים זאת בחוש כיצד הקב"ה מגדיל את הברכה והשפע יחד עם הגדלת המשפחה.

נכון, תמיד נראה לעין שמשפחה גדולה יותר קשה לה לכלכל את כולם יותר ממשפחה קטנה - שכביכול מסודרת ובטוחה יותר, אך זה לא באמת נכון. ואל לנו להתערב או לדאוג מכך.

נפגשתי לא אחת עם נשים שנרתעו ממשפחה גדולה ורצו משפחה קטנה לפי כוחותיהן ויכולותיהן, אך לאחר כמה שנים התברר להן שטעו טעות גדולה ומרה. אחת קיבלה ילדים מורכבים שהסבו לה צער בחייה, השניה, התחרטה ורצתה עוד אך זה היה בשלב מאוחר מדי... השלישית תמיד נשארה עם קשיים כלכליים כשמשפחות אחרות גדולות הסתדרו יפה מאוד יותר ממנה.

לכן, ואני משננת זאת לעצמי רבות, נתחזק באמונה שרק בורא עולם יודע מה טוב לנו ונהיה תמימים ושלמים בבחינת "תמים תהיה" עם המסלול המסוים והמיוחד שהועיד לנו, וחלילה לא נדחה דבר שהוא כולו ברכה.

השיחה עוד התארכה, ספרתי לה איזה קשר טוב יש לי עם אחיותי היום, כאשר כולנו אמהות לילדים קטנים. כמה עזרה סיוע והדדיות יש ביננו. והיא סיפרה לי בדמעות אמיתיות בעיניה כמה הבדידות והשקט אצלם גדולים. "הבנות שלי מחכות בכליון עיניים כל שבוע שהמנקה תגיע כבר, חוץ ממנה אף אדם לא דורך בבית שלנו!"

לא אפרט עוד את כל תוכן השיחה, אבל אני יצאתי ממנה מחוזקת, והיא, עם אור אחר בעיניים, ואיזה שהוא שמץ של הבנה לחיים האחרים שהיא לא מכירה.

אבל האמת, אין צורך "להגן" על עצמנו מדעת החברה שבחוץ. חשוב להזכיר לעצמנו את האמת לאמיתה. משפחה גדולה זה אושר.

רואים בחוש כיצד הקב"ה מגדיל את הברכה והשפע יחד עם הגדלת המשפחה

כשהאמונה בהירה וברורה שכל ילד יהודי טהור מגיע במתנה גמורה מאת בורא עולם הטוב והמיטיב שכך החליט כי זוהי התוכנית המיטבית עבורי ועבור משפחתי, זו מתנה כ"כ

להם את האחים שלהם.. לפעמים אני רק עומדת מהצד וצופה איך הם משחקים אחד עם השני ואיך טוב להם בבית שלהם, כמה שמחה, כמה כיף וצחוק יש לנו בבית... נכון, הם רבים הרבה, ויש קשיים, וזאת עבודה קשה... אבל זה הכל בשבילי!! שווה לי להשקיע! זה כל כך מחזיר!! את יודעת כמה כיף לאהוב??

"תגידי, אבל זה על חשבונם!! מסכן ילד שיש לו כל כך הרבה אחים ואין להורים שלו זמן בכלל אליו..."

הטענה הזאת ממש גרמה לי לחייך.

"את יודעת, כשאנו זוכים לתינוק חדש, הילדים שלי מרגישים שקניתי להם מתנה... כל אח זה עוד אושר לבית, עוד צחוק מתגלגל... נכון שלעיתים הם צריכים לוותר בשביל האחים שלהם על זמן אמא או אבא, אבל מהצד השני, כמה רוח יש להם מהאחים שלהם! תראי אותם כשהם יוצאים החוצה, איך הם נותנים יד אחד לשני, ותומכים ומגנים על האחים שלהם."

(בסוגריים אכתוב שאני לגמרי מודה שלפעמים עולות לי התחושות האלו... אבל אני בטוחה במליון אחוז שזאת האמת האמיתית. כל תינוק הוא מתנה אמיתית לאחיו.)

מרחיב את הלב, זה מעניק תחושת שלווה וחמימות שיש רק במשפחה! (אני עוד צעירה יחסית ובתחילת הדרך אבל בעז"ה...) ונכון- הבית לא תמיד מסודר כמו שרוצים.

לגבי היחס לילדים- יחס תלוי במידת הפניות והרצון. אפשר לראות ילד יחיד שלא מקבל גרם יחס, ואפשר לראות משפחות של למעלה מעשר ילדים שכל אחד מקבל את מלא תשומת הלב.

אם משווים למשפחות קטנות, בעיקר ההשוואה לציבור החילוני- כבר יצא לי לשמוע כמה נשים חילוניות בגילאי ה-50-60 שפשוט משתוקקות לכך שיהיו להן עוד ילדים. נכון שזו חכמה לרצות בלי לטרוח- אבל משפחה זה לא רק לתת, זה גם הרבה לקבל. גם כשמתבגרים אבל גם הרבה קודם לכן.

אחרי שמרגישים אהבת ילד מהי, פשוט לא מסוגלים לומר על עוד!!

אחרי שמרגישים אהבת ילד מהי, פשוט לא מסוגלים לומר על עוד!! אפשר לדמות את זה קצת להכנת אוכל טעים במיוחד.

זכויות נזקפות לזכותה של אם / אחות שמטפלת בילדים?! כל מצווה, כל לימוד שלו ושל הילדים שלו ושל הילדים שלהם... - הכל נזקף לזכותה של אותה אמא שטפלה, נתנה והשגיחה.

כתוב שכדאי היה לאדם לרדת לעולם בשביל פעם אחת שיגיד "אמן", כלומר כל החוויות הטובות וגם אלו שאינן, הנסיונות, היסורים, עשרות שנים שאדם חי, עובד, מתפרנס - הכל שווה בשביל אמן אחד! כמה כאלה "אמנים" הילדים שלנו בע"ה עוד עתידים לומר, ובוודאי שעוד הרבה מצוות וברכות ולימוד תורה שהוא כנגד כולם, יש לנו מושג בכלל במה מדובר?! אולי זה יעזור לנו רק לקבל פרופורציות בעולם שבו אנו חיות.

גם לי בתור בחורה עלו השאלות האלו, אבל מהרגע שהפכתי לאם - עם כל הקושי - זה כיף!

אם כבר פותחים את הנושא- גם לי בתור בחורה עלו השאלות האלו, אבל מהרגע שהפכתי לאם- עם כל הקושי- זה כיף! זה

רק אוסיף מתוך נסיוני האישי שכל ילד נוסף מוסיף כ"כ הרבה חדווה ועליזות לבית, הילדים כולם מתחנכים לחיים שהם צריכים לעזור, לתרום, להתחלק וגם זוכים לקבל המון מאחים ואחיות שסביבם. אין מראה יותר מלבב מבית מבורך בילדים גם בשעות העמוסות וגם בשעת מריבות המלא תמיד חיות, שמחה ואור.

יש לנו מושג בכלל במה מדובר?!

הילדים הם בעצם אמצעי נוסף לגלות ולמקסם את ה"אדם" שבתוכנו, להעצים את מי שאנחנו על ידי כוח הנתינה. הנתינה מביאה לנו שמחה אמיתית, אושר, אישור פנימי, אנחנו מתדבקים יותר בבורא עולם, שהוא הנותן הכי גדול, הכי עוצמתי שיש, אנחנו זוכים ל"והלכת בדרכיו", "ולדבקה בו" איזו שמחה יכולה להיות גדולה ואמתית יותר מזו?

מלבד כח הנתינה העצום, גם עבודת המידות בחיי היומיום- התגברות על כעס, כבוד הבריות, סבלנות וכל עבודה פנימית אחרת שהטיפול עם הילדים מזמן לנו אפילו בלי ששמנו לב.

יתירה מזו, האם נוכל לתאר לעצמנו כמה

זה להעמיד חיילים להקב"ה, להכין את היהודים של הדור הבא!

כל מילה היתה כמו מים קרים על נפש עייפה, או בהתאמה למזג האויר - כוס תה חם ומשיב נפש אחרי הליכה בגשם וברוח קרה...

בתור אמא לקטנטנים, שקועה במירוץ היומיום - העליז והמבורך! - אבל גם מסחרר ומתיש, נהייתי והתעודדתי מאד לקרוא מילים חמות ומתוקות כל כך עם המקורות הנאמנים ומאירי העיניים והלב על ברכת הילדים והזכות הגדולה לגדל ילדים יהודיים! טל של תחיה לנפש!

בדיוק השבוע יצא לי לספר לילד על חנה, אם שמואל הנביא. תיארתי לו, עפ"י המפרשים, איך חנה הצטערה שאין לה ילדים ורצתה מאד שיהיו לה ילדים כדי שתזכה לגדל אותם לתורה ולעבודת ה', ולכן התפללה לה' ובקשה ילדים. תוך כדי תיאור, התרגשתי בעצמי כשקלטתי שאני בעצמי זוכה בזכות העצומה הזו! בתפקיד הנעלה והנשגב שחנה הנביאה כל כך השתוקקה לקבל אותו!

אני לא תמיד יודעת להעריך, לא זוכרת להודות, אבל פתאום נפתח לי הלב לקלוט שלהאכיל ילדים ולהלביש אותם ולשחק איתם זה להעמיד חיילים להקב"ה, להכין את היהודים

כמה משמעות ועשייה מבורכת זה מכניס לחיים!

גם לי כאשה חושבת חשובים מאוד חיים עם משמעות.

ברגע שאני מחזיקה את התינוק שלי זה כ"כ מרגש לחוש שאני חלק ממהו עוצמתי שנקרא "ללדת עוד יהודי שירבה כבוד ד' בעולם". כן, זה גורם מאוד לרצות עוד ועוד, אם כי זה ממש לא קל. בעיני לגדל משפחה גדולה זה אתגר לא קל שבאמת דורש מעצמנו לעבוד על מידת האנוכיות אך בצידו סיפוק עצום.

דבר נוסף שמרגישים יותר בגיל 40-35 מאשר בגיל 19 הוא שהתקופה הזו הלא קלה חולפת כל כך מהר.... מה זה 20-25 שנה מול כל החיים? נכון שעוד הרבה שנים אח"כ אנחנו מגדלים את מי שילדנו, אבל אני רואה את אימי וחמותי ונשים נוספות בגילאי 60-70, כמה משמעות ועשייה מבורכת זה מכניס לחיים שלהן! אלו חיים עם משמעות!

נכון, צריך לעבוד, להשקיע, לשלם וכו', אבל אחר כך זה כל כך טעים. ואני לא מדברת על טעים במובן של זוג מבוגר והנחת שיש להם. אלא בשלב שעדיין העבודה סיזיפית ולא נגמרת. וקטנים ומתבגרים ביחד בבית, וההוצאות סביב גידולם יושבים על הלב, ולפעמים מרגישים שהכוחות פשוט נגמרו.

ועדיין, אהבת אם לילדים היא דבר שעד שלא חשים אותה, לא מבינים. ואחרי שמבינים, לא מוכנים לקבל כחות!!

חוץ מכמובן המצווה והזכות. שגם את זה יהיה קל יותר להבין ממקום של "גדול המצווה ועושה" כיון שעדיין לא נמצאת בשלב הזה.

ואני מסכימה עם אותה נערה, שנכון וחשוב בדורנו לדבר ולעודד כיון שהנושא קצת התרופף.

צריך לזכור, שזה עיקר תכליתנו!!

מאחלת לה מכל ליבי, שבקלות ובשמחה תחוש את השמחה בגידול הילדים!

של הדור הבא!

לא מצאתי מקום אחר להגיב, אבל זה הזמן והמקום להגיד תודה על הפרשה השבועית שאתם מגישים כל כך יפה ומתוק מדי שבוע ובמיוחד השבוע!

בדיוק לאחרונה, בעקבות סיפור עצוב מאד שנחשפנו אליו יצא לנו לחדד את ההבדל בין חילוני לחרדי, שגם אם לפעמים אכן יש טעם לפגם בהתנהגות, אבל אין מצב שחילוני הוא יותר טוב מחרדי, כשוט אין מצב מהסיבה שאנחנו כחרדים עובדים על עצמנו עבודה פנימית ללא הרף בעוד החילוני מעולם לא ישב ועשה עבודה פנימית להיות טוב.

וגם אם בטבע הוא אדם טוב ורגיש - ובמקרה זה הרגש מאד מאד משחק, הרי שברגע שיתנגש ברצון או באינטרס שלו או יפגעו לו טיפה באגו, הרי שלא נכיר את הבנאדם, יכול לדמות לחיה! בעוד אצלנו ב"ה אנחנו עובדים בלי סוף על עצמנו ונותנים גם על חשבוננו, ועל הנוחות שלו ולא חסרים סיפורים על אנשים שמיטיבים דווקא לאלו שפגעו בהם או הרעו להם.

וכמובן הדוגמה הכי טובה לזה זה הילדים, כמה השקעה ונתינה אינסופית כרוך בילדים המתוקים שלנו!!!!

ילדים זה ברכה, ילדים זה שמחה!

לא באתי ממשפחה ברוכת ילדים כמו שלה... בלעה"ר, אבל תמיד היה לי ברור שהמשפחות האלו הכי שמחות בעולם ומאושרות עם כל ילד שבא לעולם, על אף הקושי הפיזי הכרוך בכך.

ילדים זה ברכה, ילדים זה שמחה! אנחנו צריכים לשאוף ולרצות שיהיו לנו הרבה ילדים. ברור לי שכשהיא תהיה אמא הלב שלה יתרחב כ"כ עם כל ילד. זה מתנות מה'!! אוצרות!!

אם קצת מסתכלים ימינה ושמאלה פוגשים הרבה זוגות שמשתוקקים לבית ברוך ילדים, (ולא אמרתי שאין התמודדות טכנית, פיזית)... כואב שיש כאלו שה' חנן אותם בזה והם לא מסתכלים על זה כך וחושבים שאולי ח"ו זה מיותר!!!!

תודה רבה על המסרים המחזקים, ועל עצם הקהילה החשובה והמכובדת הזו! ה' ישלם

שכרכם!!!!

לחלוטין זה לא הולך, שמי שיש לו יותר ילדים - פחות קל לו...

בס"ד לאה היקרה! בקשר למה שכתבת... וכתשובה לאותה צעירה -

אנחנו לא מתכננים את חיינו, ולחלוטין זה לא הולך, שמי שיש לו יותר ילדים - פחות קל לו... מה האדם יעבור, כמה יהיה לו קל וכד' וכו' - הכל הקב"ה קובע!

ובשביל לסבר את האוזן.... ישנם משפחות עם 2 ילדים שמתמודדים עם כל-מיני, ולא קל להם, וישנם משפחות ברוכות-ילדים שהכל הולך בשמחה, בקלות וכו'...

אם נגזר על אדם שבתקופה מסוימת לא יהיה לו קל - זה לא משנה כמה ילדים יש לו ואם יש לו. וכמובן, שכשהקב"ה רוצה שהאדם יחווה נוחות ונינוחות וירגיש 'קל' וכד'... - אז זה מה שקורה! אנחנו לא מתכננים.... אנחנו מובלים ע"י הבורא ית' שרוצה את הכי טוב עבורנו, ועשה ועושה ויעשה תמיד את הכי טוב עבורנו!!!!!!

חולאת על הילד שיונח לי בידיים, על הבית העמוס והשמח שאני עתידה לבנות...

לאה!! איזה מדהים! אני שותה את המילים
שלך בצמא וברעב! איזה חזק!

אני כל כך מסכימה עם כל מילה, וזה חשוב
שב"שמורה" ידברו על זה, בדור הקרייריסטי
המבולבל ששוכח כמה ברכה יש בילדים,
ברכה עצומה שאין מילים לתאר אותה! אין!!
הלוואי שנדע להעריך ולהעצים כל רגע איתם,
כל אחד מהם מתנה אלוקית מפעימה!! זאת
היתה תזכורת נוגעת ללב! אני בחורה עדיין
אבל כבר חולמת על הילד שיונח לי בידיים, על
הבית העמוס והשמח שאני עתידה לבנות...
בקרוב, אמן!

הגב' דיסלדורף בשיחה מדהימה על 'כמה כיף להיות אמא', בשבילי זו תחנת דלק! [*עכשיו בשמועה!*

כשקראתי את הדברים שכתבה לאה כתגובה
ל"חושבת הצעירה" הרגשתי צורך לשתף -

אבל משתפות בכל דבר שנרקם ומתפתח
כאילו שאנחנו חלק משפחתי קרוב...
תודה ענקית ותזכו למצוות! כמובן הרבה שפע
ונחת מהצאצאים... וידגו לרוב!

עכשיו אני יכולה ללכת הלאה ברוגע ובאמונה...

לאה יקרה ומיוחדת!!!! כמו שהצעירה
החושבת נשלחה אלייך ממש משמים כך את
נשלחת אלי ממש משמים!!!

אני ב"ה לקראת לידה רביעית. ובשונה מפעמים
קודמות שהיה לי זמן לחשוב ולהתעמק בזה
שאני ב"ה זוכה להביא לעולם עוד ילד יהודי
הפעם ב"ה בגלל הצפיפות שעוד אף פעם
לא הייתה לי (האח"ה גדול" בן שנה וארבע...)
לא היתה לי אפשרות כמעט לחשוב על זה,
להתחבר לתפקיד לחשוב על העומק המיוחד
שיש בזכות הזו כמו שהיה לי בפעמים
הקודמות.

והנה משמים שלחת לי כזה "טקסט" עם תוכן
ומסר. עמדו לי דמעות בעיניים. עכשיו אני
יכולה ללכת הלאה ברוגע ובאמונה... תבורכי!!!

אנחנו צריכים תמיד לבחור ב- טוב!!! לעשות
את רצונו יתברך באהבה, בשמחה וכו'...!!!!!!
בשורות טובות!

אחרי שהמתנו... כמה שאנחנו מודים כל היום על המתנות

למדור "חלקינו בתורתך" המעשיר! תודה רבה
ואין ספור מילים על החיזוק האדיר של השפע
שברוך ד' התברכנו, ממש נותן כח ומחזק!

אחרי שהמתנו מס' שנים מהחתונה, בסיעתא
דשמיא הגיעו כמה ברצף צפוף וביניהם גם
תאומים ב"ה - וכמה שאנחנו מודים כל היום
על המתנות.

תמיד נחמד לראות שהנושא הזה עלה ומחזק
את אלה שעוסקות בתפקיד באמונה ובהודיה!
יישר כח ענק לגב' לאה המיוחדת, שתמיד
מוצאת את המילים הקולעות שנותנות הכי
כח שאפשר לכל תחום בחיים. מדהים לראות
איך שהמיילים תמיד קולעים לכל אחת באשר
היא! אין לכן מושג כמה אני מאושרת להיות
מחוברת למפעל האדיר הזה, ובפרט איך
שאתן משתפות אותנו בלי להכיר בכלל(!)

הכל נכון הכל חזק ומחזק! אותי הכי תפסו המילים: הם יחיו "בקרב הארץ" בתחומם הנבדל, שאין לעולם שמסביבם אפשרות כניסה אליו, ושאין לו מושג על המתרחש בתוכו.

ואני כותבת את זה יותר לעצמי- **כל משפחה זה עולם מלא, כל אדם גם, ואין לאף אחד מבחוץ אפשרות כניסה.** וגם אם אנחנו רוצים להכניס לא תמיד רואים נכון. העלת לי הרבה מחשבות ומסקנות טובות, תודה!

חשבתי על השאלה הזו כששמעתי שמדברים על פתרונות לקשיים שכרוכים במשפחות ברוכות - פרנסה, תשומת לב וכד', ונתנו מענה ע"י עיגון במקורות כגון כל אחד נולד וכיכרו בידו.

אבל חשבתי שזה הרבה יותר עמוק ופשוט - מה הסיבה להביא ילד לעולם? **אם יש סיבה טובה סובלים כל קושי, ורוצים לזכות לכמה שיותר.** אם אין סיבה טובה - אז לא עושים את זה. פשוט למדי.

אומר לעצמו - אולי די? מספיק לתחזק נכס או שניים. לא - כי זה שווה בעיניו ויקר לו. גם אנחנו אם רק נשכיל להבין את הערך שיש בילד, שאין ערך שישווה לו בכל העולם, נבין **שעל יהלומים לא מוותרים גם אם זה דורש מאמץ, והעובדה היא שלא נמצא שום אישה שפויה בעולם שתסכים לתרום את הילדים שלה למישהו אחר...**

לאה המקסימה!!!! ואו! יישר כח עצום על הדברים המרשימים שכתבת!!!
אני חייבת להגיד שכאמא לשלושה ילדים מקסימים וצפופים ב"ה כן ירבו!! **נתת לי ולכולן כל כך הרבה כח...** כח בנושא הזה וכוח **להתפקס שוב על מטרת החיים ובעיקר על המטרה שבלידת ילדים וגידולם.**
כמובן ששיתפתי גם את בעלי והדפסתי שיהיה לי לקרוא שוב בעת הצורך.

תזכי למצוות ולהמשיך לעשות ולתרום כל כך הרבה מתוך בריאות אושר ונחת מכל משפחתך!!

זכיתי 77 אוצרות מדהימים כשהגדולה היתה בת... 7.5:) אני גרה בפריפריה רחוקה בלי משפחה ברדיוס קרוב, ובשום שלב בימי ילדותי לא היו איתי בבית יותר מ-3 אחים (מתוכם 2 בישיבות...)

כשהייתי תלמידה בו' סמינר שמעתי את הגב' דיסלדורף בשיחה מדהימה על 'כמה כיף להיות אמא', ובהבנה לכוח שטמון בשיחה כזו קיבלנו מהסמינר הקלטה ששמורה אצלי עד היום. בשבילי זו תחנת דלק!

גב' דיסלדורף במתק לשונה הפכה את האמהות למשהו מתוק, יקר ואהוב. וכשקשה, ומאתגר ועייף אני מתחילה לדקלם בע"פ - זה תמיד עובד! זו הזדמנות להעביר לה תודה גדולה ואולי להעלות שיחה כזו לקו השמועה לזיכוי הרבים.

תגובת שמורה: השיחה נמצאת בקו השמועה! 02-6440292 שלוחה 3-4-3. מצטרפות להמלצה בחום!

בקצרה (ולאניין)...

אדם שיש לו עסק מצליח ונכסים לרוב, לא

הראש ישיבה של כולנו! יכולות אדירים לנגוע
בציפור נפשנו כל פעם מחדש. **יוצאים מן הלב**
נכנסים ישירות ללב! תזכי למצוות.

בוקר טוב לאה, תודה ענקית!! המייל שלך הגיע
אלי בזמן הנכון, מדפיסה גם לבעלי. תודה כל
שבוע על המילים המאירות שלך אבל **הפעם**
הם מכוונות ישירות אלי: נתת לי המון כח!
שבוע טוב

מאוד מאוד התחזקתי מהמילים על המלאך
הגואל. התחתנתי לפני 6.5 שנים, מטופלת בלי
עין הרע ב 4 אוצרות, בעלי אברך ב"ה... זה
לא תמיד קל, חיזקת אותי מאד! **הרמת לגובה**
אחר את המתנות שקיבלתי!

באופן אישי הייתי מרגיעה את הבחורה
המתוקה והחושבת בעוד זוויות. דבר ראשון,
לא חשת עדיין את הלב מתרחב, עונג פיזי,
מתחושת האמהות. בשלב זה בחיים את רואה
יותר את הקושי, ולא חשה את התמורה...

ומתענגת עליו בשבת קודש. היום, נמשכתי
לקרוא את דבריך עוד בטרם ההדפסה. **לא**
יכולתי להפסיק מרוב מתיקות הדברים והלהט
שבהם נכתבו. תודה על האושר שהוספת לי
בחידודך את הדברים הידועים. נפלא ביותר!
ישר כח!!!

צריכים תמיד לזכור, **לא הגענו לכאן לחיות**
חיים "קלים". ואין לך קושי מבורך מזה...
האם כדאי שזו תהיה השאיפה של כל אחת?
בהחלט. בערך לפני שנה היה סיפור חודשי
יפה ומיוחד במגזין בנושא הזה - הוא דיבר אלי
מאוד במצב בו הייתי אז...

יש לי דמעות בעיניים! תודה לאה שכתבת על
הנושא הזה.. מתכוונת להדפיס ולקרוא בעז"ה
ביישוב הדעת בשבת, וגם לתת לבעלי. אשריך
על הזכות! **בטוחה שאני לא היחידה שזה**
יעזור לה בס"ד לסדר קצת את הראש...

לאה היקרה לי מאוד!! אני מרגישה שאת

לאה היקרה, חייבת להגיב על הדברים החמים
של השבוע.

קודם כל זה ממש חשוב לפתוח את הנושא
הזה, חובה קדושה לחזק את ההשקפה
בעניין! בפרט בשמורה שמהרבה מאוד סיבות
נתקלות בקושי. **אני מרגישה שמה שכתבת**
זה רק קצה המזלג לעומת המבול המבלבל
מסביב. אולי אפשר להקדיש לזה יותר בדף
הבית, בכל אופן התרגשתי והתחזקתי מאוד!
תודה.

ואוו, ממש מיוחד! נהנתי לקרוא את התשובה
שכתבת לבחורה, ובמיוחד הקטע של הרב
הירש. פשוט מדהים! ועוד יותר נהניתי שככה
התחלתם להוסיף מעבר למה שהיה עד
עכשיו. ישר כח על כל היוזמות החדשות, **אני**
גם בחורה ועולות לי לפעמים שאלות כאלו
ואחרות אבל אין לי כתובת לשאול. אני שמחה
שבמקרה שלה הייתם כתובת מתאימה אז
ממש ישר כח!

לאה יקרה, בדרך כלל אני מדפיסה את העלון

תודה רבה רבה!! חזקת מאד, מחדד, מדהים!!
אני מחכה כל שבוע לסיפור ולפרשת השבוע

רוצה לומר לה שאחרי שיהיה לה ילד אחד
היא תבין....

זו האמת, כ"כ מחזק... תודה לאה!!

כמו תמיד. תענוג ממש משיב נפש! זכיתי

מדהים!!!! נותן כח וגובה!

יפה מאד!

מדהים! תודה.

תודה מיוחדת ללאה המיוחדת על המאמר
הנוגע ללב של פרשת ויחי. תזכי למצוות. רק
ד' ישלם לך.

אשריך לאה, חזקת אותי מאוד ונתת לי הרבה
כח להמשיך במה שאכן לא מובן מאליו בעולם
ה"מתקדם" של היום...

אוההה מדהים!! עוצמתי ומחזק. תודה רבה
על כל מילה

לאה יקרה התרגשתי מאד! אני לקראת לידה
של ילד 4 בעז"ה נתת לי הכנה רוחנית לקראת
הלידה, תודה רבה!

ישר כח מיוחד על ההקדמה של לאה השבוע
מרגישה שזה סידר לי הרבה דברים שקצת
התחילו להתבלבל לי

וואווו, וואווו, וואוו! לאה! אחד המאמרים!!! פשוט
מדהים, ההסתכלות וההשקפה! הדוגמאות
שנתת כל כך מהחיים (אין מקום באוטו...) איזה
מאמר מיוחד! מעורר ומחזק! יישר כח!

וואו וואו וואו וואו!!! כל מלה פנינה! מרגש
ועוצמתי! כמה קל להבין את זה כשמצפים,
כמה צריך תזכורות כאלו פה ושם כשרק רצים
טרופי נשימה!

שלום וברכה! תודה שאתם מעלים את נושא
המשפחות הברוכות ילדים. חייבים לדבר על
זה!!!! התרגשתי לקרוא את הכתוב!!!

לאה חיממת אותי חזרה באור היהדות, באור
ההשקפה הנכונה באור ד'!!!! יישר כח!!!
ושבת שלום!

ולסגירת המעגל

מצרכות לכן
מילים מרגשות
שכתבה לנו
השואלת היקרה
לאחר שקראה
את מקבץ
התגובות שלכן.

בתודה חמה לכל
אחת ואחת שחיזקה
והוסיפה!!

"היתה לה שאלה. אז היא שאלה..."

כל כך ברור. ופשוט... וטוב!

והיא גם קיבלה תשובה!

אחת, גדולה... מ'אמא'...! ועוד איזה 50 "קטנות", מכל
בנות המשפחה...

ואז היא הבינה עוד איזה דבר או שניים על משפחה.

היא הבינה ש- משפחה זה כח! זה עוגן לימים שיבואו...

ש- ילדים הם מתנה!!! מתנה שמלא אנשים מייחלים
לעצמם לקבל אותה, ומי שקיבל- שייפתח ידיים ענקיות
ויחבק אותה חזק! ויאסוף אל חיקו.

היא הבינה גם ש-בתור יהודים מאמינים לא באנו לכאן
כדי 'לעשות מה שעושים...' ואם אין לי כח אז לא...

אצלינו ילדים זה משהו מעבר. משהו אחר. יותר!---

אצלי, ילדים זה גם מצוות! גם קדושה! גם קידוש השם!

גם הגדלת כבוד השם בעולם! גם קירוב הגאולה! גם---

וגם---ש- זהו. אני מברכת כל בוקר "שעשני כרצונו".

קראתי ש-"כרצונו" זה- "קרובה לרצונו"!

עכשיו אני כבר גם יודעת גם, מהו רצונו...

אז- תודה לכן, משפחה יקרה שלי... על כל הכוחות

שאתן נותנות!!!

מקדישה לכן פה, שיר קטן...

פניתי אל אלו, אחרי מחשבה לא קצרה
אל השמש שכל בוקר בקביעות מאירה/מעירה
אל הלילה שמגיע בדיוק כשהסוללה על סף גמירה
אל הציפורים שמנעימות לי בשירה וזמרה
אל הכחול של הים הצבעוני של הסירה
אל התקופות של העומס, אל הזמנים של השגרה
אל שינה של לילה וחלום על טירה
אל קפיצה או ריצה וגרירה וקצירה
אל יום חדש של קניה ומכירה
אל תפקיד של מורה וגננת או מזכירה
אל השמים הכחולים שמשרים אווירה
אל הארץ היפה שמחכים הוא – אווירה
אל העולם הנפלא שלא מעצמו נברא
(ואם לראות את היופי, בידי הבחירה)
ורק רציתי לאמר מילה אחת מוקירה -
תודה על לימוד בעוצמה אדירה
איך כל אחד מקיים בשלימות נדירה
את התפקיד שהועיד לו בעל הבירה.

שד' יעזור לכולנו- לעשות את התפקיד הענק הזה

שלנו, בשלימות.

בתפילה.

אני..."

שמורה
קהילת העובדות החרדיות

להצטרפות לשמורה לחצי כאן